

The Adventures of Sherlock Holmes

The Red-Headed League

Arthur Conan Doyle

Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel: 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372;
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

Aventurile lui Sherlock Holmes

Liga Roșcaților

Arthur Conan Doyle

Copyright © 2016 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Andrei Bantaș

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Justina Bandol

Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Seria de ficțiune a Editurii Litera este coordonată
de Cristina Vidrașcu Sturza.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOYLE, ARTHUR CONAN

Aventurile lui Sherlock Holmes. Liga Roșcaților.

The Adventures of Sherlock Holmes. The Red-Headed League /
Arthur Conan Doyle; trad.: Andrei Bantaș – București:
Litera, 2016

ISBN 978-606-33-1138-3

I. Bantaș, Andrei (trad.)

821.111(94)-31=135.1

ARTHUR CONAN DOYLE

Aventurile lui Sherlock Holmes: Liga Roșcaților

*The Adventures of Sherlock Holmes:
The Red-Headed League*

Într-o zi din toamna trecută l-am vizitat pe prietenul meu, domnul Sherlock Holmes, și l-am găsit adâncit într-o conversație cu un domn în vârstă foarte voinic, cu fața pocnind de sănătate și cu părul roșu ca focul. Scuzându-mă pentru că dădusem astfel buzna nepoftit, tocmai mă pregăteam să mă retrag, când Holmes mă trase repede în cameră și închise ușa în urma mea.

– Nici nu puteai să vii într-un moment mai nimerit, dragul meu Watson, îmi spuse el cordial.

– Mă temeam că ești ocupat.

– Păi sunt, și chiar foarte ocupat.

– Atunci aș putea aștepta alături.

– Cătuși de puțin! Domnule Wilson, domnul acesta mi-a fost partener și ajutor în multe din cazurile în care am avut cel mai mare succes, și nu mă îndoiesc că ne va fi de mare folos și în cazul dumneavoastră.

Domnul corpulent se ridică pe jumătate de pe scaun și mă salută din cap, iar ochii lui mici, înconjurați de grăsime, îmi aruncară iute o privire întrebătoare.

I had called upon my friend, Mr. Sherlock Holmes, one day in the autumn of last year and found him in deep conversation with a very stout, florid-faced, elderly gentleman with fiery red hair. With an apology for my intrusion, I was about to withdraw when Holmes pulled me abruptly into the room and closed the door behind me.

“You could not possibly have come at a better time, my dear Watson,” he said cordially.

“I was afraid that you were engaged.”

“So I am. Very much so.”

“Then I can wait in the next room.”

“Not at all. This gentleman, Mr. Wilson, has been my partner and helper in many of my most successful cases, and I have no doubt that he will be of the utmost use to me in yours also.”

The stout gentleman half rose from his chair and gave a bob of greeting, with a quick little questioning glance from his small fat-encircled eyes.

– Vezi dacă stai comod pe canapeluță, îmi spuse Holmes și, lăsându-se înapoi în fotoliu, își îmbină vârfurile degetelor, conform obiceiului său când era într-o dispoziție meditativă. Știu, dragă Watson, că-mi împărtășești dragostea pentru toate lucrurile bizare, care se abat de la convențiile și banalitatea monotona a vieții de fiecare zi. Ți-ai dovedit pofta de asemenea lucruri prin entuziasmul care te-a îndemnat să faci cronica multora din micile mele aventuri și, dacă-mi permiți s-o spun, chiar să le înfrumusețezi puțin.

– Cazurile cercetate de tine m-au interesat profund, am remarcat eu.

– Poate-ți amintești că deunăzi – exact înainte de a ne apuca de problema foarte simplă înfățișată de domnișoara Mary Sutherland, am arătat că, pentru efecte stranie și combinații extraordinare, trebuie să căutăm în viața reală, întotdeauna mult mai îndrăzneță decât orice efort al imaginației.

– Iar eu mi-am luat îngăduința de a pune sub semnul întrebării această afirmație.

“Try the settee,” said Holmes, relapsing into his armchair and putting his fingertips together, as was his custom when in judicial moods. “I know, my dear Watson, that you share my love of all that is bizarre and outside the conventions and humdrum routine of everyday life. You have shown your relish for it by the enthusiasm which has prompted you to chronicle, and, if you will excuse my saying so, somewhat to embellish so many of my own little adventures.”

“Your cases have indeed been of the greatest interest to me,” I observed.

“You will remember that I remarked the other day, just before we went into the very simple problem presented by Miss Mary Sutherland, that for strange effects and extraordinary combinations we must go to life itself, which is always far more daring than any effort of the imagination.”

“A proposition which I took the liberty of doubting.”